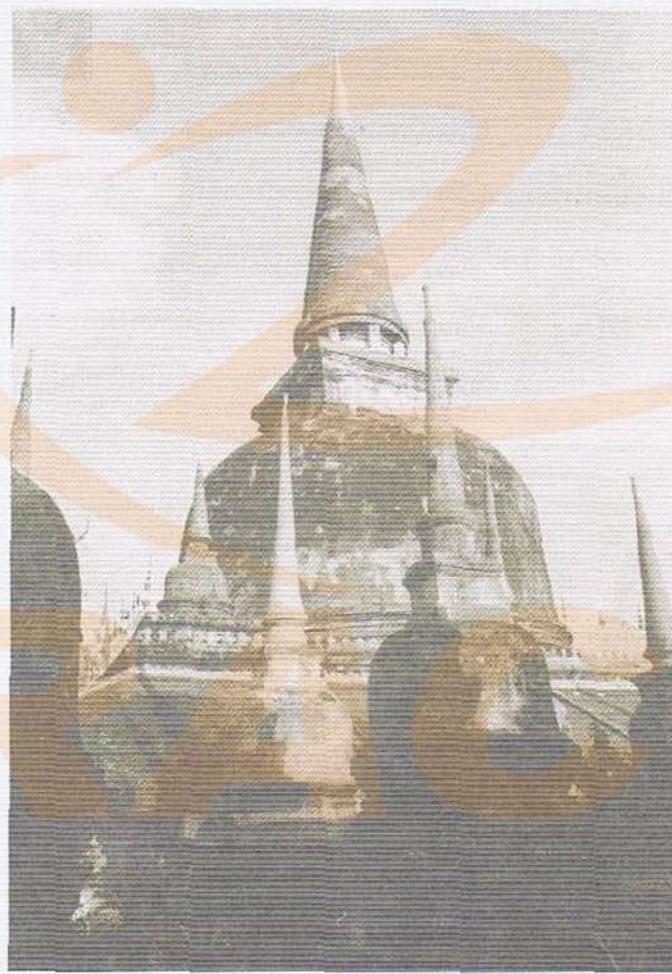

มองเมืองนครศรีธรรมราช ผ่านความทรงจำจากภาพถ่ายโบราณ

วันพระ สีบสกุลจินดา

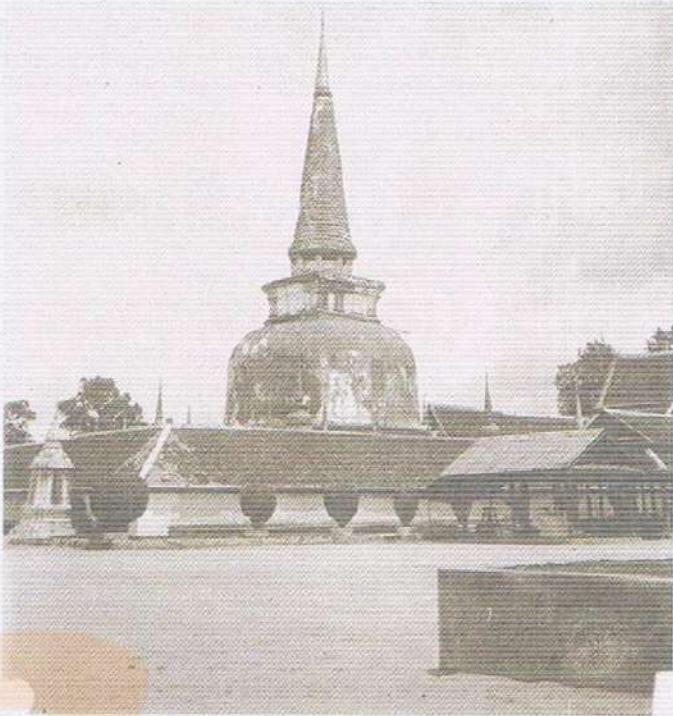

เจดีย์พระบรมธาตุและเจดีย์ราย

สองภาพพระบรมธาตุเจดีย์ ที่งประดิษฐานเป็นประกายของศาสสนสถานแม่โขนยอดเทาพระสูเมรุอันเป็นศูนย์กลางจักรวาล รายล้อมด้วย “พระเจดีย์ราย” ในกรอบของพระวิหารคตtruปสี่เหลี่ยมผืนผ้า “พระเจดีย์ราย” มีจำนวน ๑๔๙ องค์ ส่วนใหญ่ก่อสร้างโดยถ่ายแบบจากองค์พระบรมธาตุเจดีย์ แต่ลดทอนขนาดและรายละเอียดลง ถือเป็นสัญลักษณ์แทนลักษณะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า รวมทั้งช่วยสร้างเสริมความสำคัญแก่เจดีย์ประธานและบรรยายกาศภายในเขตพุทธาวاسให้ศักดิ์สิทธิ์และสง่างามในฐานะเจดีย์บริวาร

ภาพที่ ๐๑๓: หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ๐๕๐ - ๐๐๕

แสดงภาพพระบรมธาตุเจดีย์จากมุมทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถ่ายในช่วงหลังการบูรณะวัดพระมหาธาตุฯ ครั้งใหญ่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๗๔ - ๒๕๗๗ ซึ่งมีพระครูเทพมนีศรีสุวรรณถุปากินາล (ปาน) เป็นแม่ก่องบูรณะ

พระบรมธาตุเจดีย์และศาลาพระแฉด

ในelanทรัยสังเกตเห็น “พระแฉด” ซึ่งเมื่อแรกยังอยู่ห้านอกพระระเบียง “หลา” มาจากคำว่า “ศาลา” ใช้เรียกอาคารที่มีลักษณะโถงทุกด้านไว้พนัง หลาพระแฉดหลังนี้มีลักษณะเป็นศาลา ๖ เสา มุงจาก ยอดໄไปในแนวตะวันออก - ตก กับทึ้งมีพาไลยื่นออกไปทางทิศตะวันตก เช้าใจว่าถ่ายก่อนพุทธศักราช ๒๕๗๙ เพราะหลังจากปิดงกถาวรได้ย้ายพระแฉดเข้าไปในเขตพุทธาวاس พร้อมปฏิสิทธิ์ใหม่ตามที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน

ติดกันยังมีศาลาอีกหลัง หลังคามุงกระเบื้อง ๒ ชั้น สร้างต่อในแนวระหว่างหลังแรกอยู่ในทิศเหนือ ซึ่งน่าจะมีขนาดใหญ่กว่าอ่อนน้อย ๒ เท่า หลังหลาพระแฉด แต่เห็นกอแก้วในกระถางทรงกลม หลังศาลาพระระเบียงคด พระม้าพระวิหารเขียน พระธรรมศาลา ด้านโพธิ์ลังกา เจดีย์ราย รัตนเจดีย์ และส่วนหนึ่งขององค์พระบรมธาตุเจดีย์

ภาพที่ ๐๑๔ : หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ๐๕๐-๐๐๖

พระบรมธาตุเจดีย์ ภาพฟิล์มหักต์ในพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน

พระบรมธาตุเจดีย์นครศรีธรรมราช เป็น “จอมเจดีย์” สำคัญองค์หนึ่งในบรรดาเจดีย์ขนาดใหญ่ในประเทศไทย ถือเป็นเจดีย์ใหญ่ในภาคสมุทรภาคใต้ มีความสำคัญในแง่เป็นศูนย์กลางการเผยแพร่พระพุทธศาสนาเราวาจากดินแดนขอมพุธีป โดยเฉพาะต้นแคนประเทศไทยศรีสังกามบั้งสยามประเทศตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๑๕ เป็นต้นมา

เป็นศูนย์กลางความสัมพันธ์ทางพระพุทธศาสนา กับอาณาจักรคุโโซ่ทัย และรัฐต่างๆ ในลุ่มน้ำเจ้าพระยา รวมทั้งเมืองเล็กเมืองน้อยในอาณาจักรล้านนา มีอัตลักษณ์ยืนยันการถ่ายทอดหรือแลกเปลี่ยนเชิงเห็นได้ชัดเจนคือทรง “ระสังค婺” ที่รู้จักกันอีกชื่อว่า “ทรงลังกา”

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ทรงฉายภาพนี้เมื่อพุทธศักราช ๒๕๑๐ มีลายพระหัตถ์กำกับว่า “มลายุ พ.ศ. ๖๐ พระบรมราตุนคร” ที่อุปกรณ์แสดงศักดิ์ของพระบรมราตุเจดีย์ว่าอยู่ในฐานะ “บรม” คือ “อย่างยิ่ง” หรือ “ที่สุด” สอดรับกับแผนที่เก่าเมืองนครศรีธรรมราช พุทธศักราช ๒๕๓๐ ของมอนซิเออร์ เดอ ลามาร์ (M. de Lamare) ที่ระบุชื่อที่ดำเนินมาทั้งสองค์พระบรมราตุเจดีย์ว่า Pagoda Royale เพียงหนึ่งเดียว ในขณะนั้นเจดีย์สถานอื่นอีก ๒ แห่งในแผนที่มีสถานะเป็น Grande Pagodas

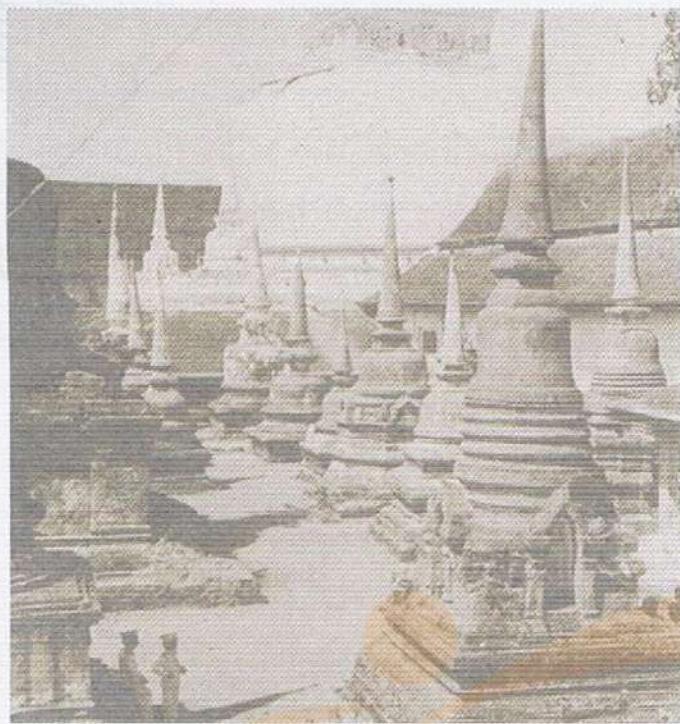
ภาพที่ ๐๑๗ : หอจดหมายเหตุแห่งชาติ Bb๑๑-๑๔๔

“พระเจดีย์ราย” เป็นเจดีย์ขนาดเล็กที่สร้างเรียงรายรอบองค์พระบรมราตุเจดีย์ ซึ่งจัดเป็นเจดีย์ประฐานโดยอยู่ติดกับมาจากพระวิหารทับเกยตร พระเจดีย์รายเหล่านี้สร้างมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๑๖ และทายอยสร้างเพิ่มเติมมาจนถึงพุทธศตวรรษที่ ๒๗ ผลการขุดค้นทางโบราณคดีและการกำหนดอายุอิฐด้วยวิธี TL ของสำนักศิลปากรที่ ๑๒ นครศรีธรรมราช เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ พบร่องรอยเจดีย์ราย ๓ สถาปัตตนาในสร้างเมื่อรา ๑.๐๒๑ - ๑.๐๔๘ ปีมาแล้ว (ตรงกับ พ.ศ. ๑๕๑๑ - ๑๕๓๘) ส่วนพระเจดีย์รายสถาปัตตนาออกและด้านทิศเหนือ ทายอยสร้างเพิ่มขึ้นตามคราวหลัง ของพุทธศาสนาชนชั้นหลัง จนถึงปัจจุบันมีจำนวน ๑๔ องค์ แบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มเก่า เป็นกลุ่มที่สร้างเพื่อคราวเดียวกันในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๑๖ และกลุ่มใหม่ เป็นที่สร้างในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๒๗ เป็นต้นมา

ภาพนี้ถ่ายจากลานประทักษิณของเจดีย์พระเจ้าศรีภรมาโศกราชหันไปสู่องค์พระบรมราตุเจดีย์ น่าสังเกตว่า ไฟปรากฏล่างเม็ดหัวค้างทรงกลมที่ยอดพระเจดีย์แล้ว และบนหลังคาวิหารทับเกยตรมีการทำร่างระบายน้ำจากลานประทักษิณขององค์พระบรมราตุเจดีย์ลงมา และตรงตำแหน่งปากของรูปสัตว์ปูนปั้น

พระเจดีย์ราย

พระเจดีย์ราย

อนึ่ง ที่ร่วมงานของพระเจดีย์องค์หนึ่งทางด้านข้าย มีข้าราชการสามเดรื่องแบบปกติขาวยืนอยู่ที่ปลายเสา ของพระเจดีย์ จึงอนุมานได้ว่า เป็นการถ่ายภาพในเวลาเช้าของวันที่มีพืชสำคัญภายในวัด

ภาพที่ ๐๑๕ : หลอดหมายเหตุแห่งชาติ naoqd-img000001๗๙ - ๐๐๕๖

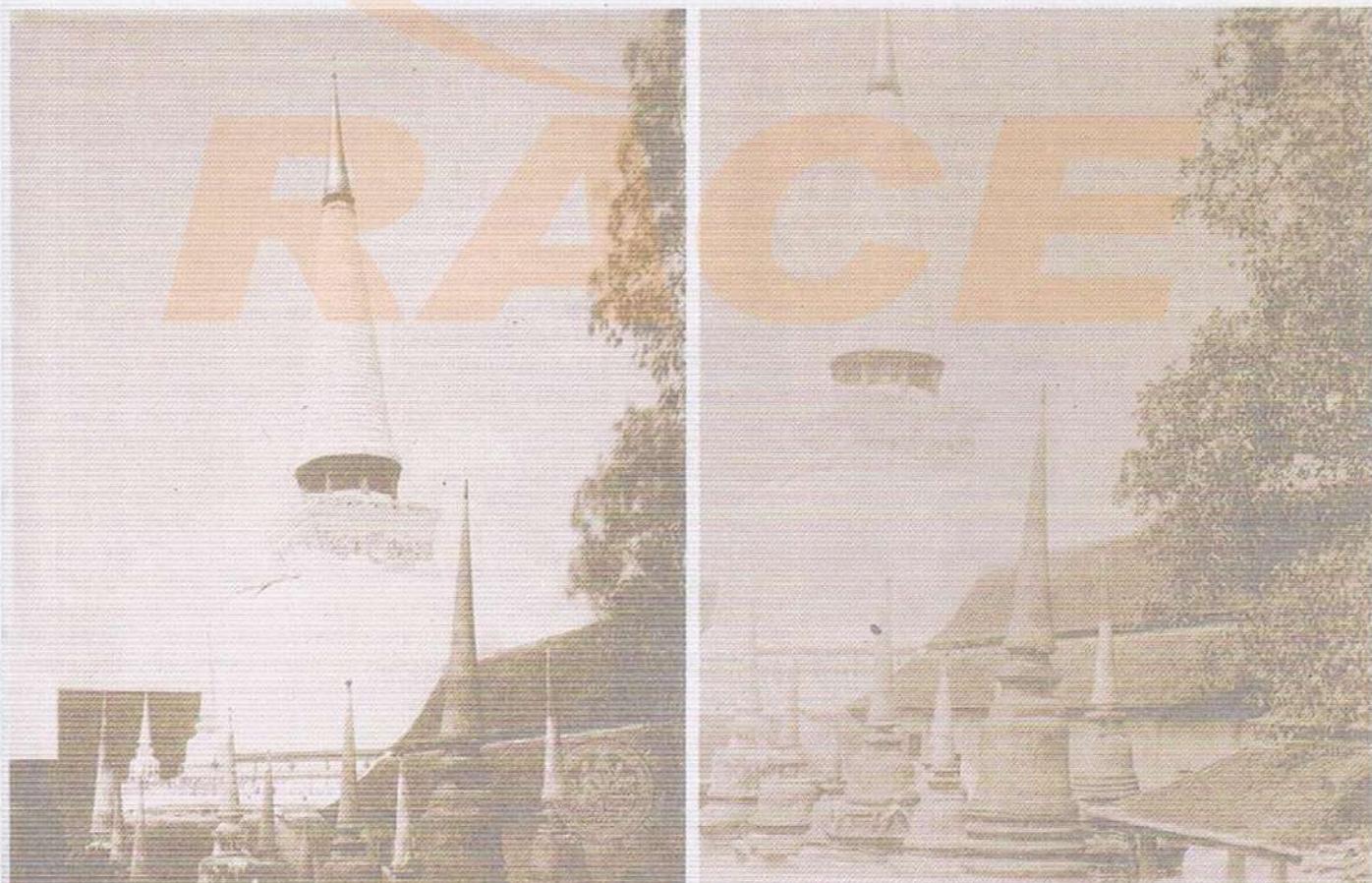

พระเจดีย์รายด้านทิศตะวันออก (ด้านที่มีประตูเขมรทั้งสี่)

แสดงภาพพระเจดีย์รายถ่ายจากบริเวณหน้าพระวิหารสามจอมไปทางด้านทิศใต้ ยอดเจดีย์รายยังคงเป็นเม็ดน้ำค้างทรงกลม บางองค์มีการประดับเครื่องถ่ายที่บล็อกก์ตามอย่างของพระบรมธาตุเจดีย์ ส่วนของฐานล่างสุดเห็นร่องรอยการก่ออิฐแต่ไม่ได้ล่นปูน (ก่ออิฐเปลือกย) ส่วนหน้าบันด้านทิศตะวันตกของประตูเหมือนรังสีด้านข้างของภาพนี้ยังไม่ได้ประดับช่อฟ้า ในระกา และหางแหงส้อมย่างปัจจุบัน

พระเจดีย์รายกลุ่มนี้ถือเป็นเจดีย์รายกลุ่มเก่า ที่สร้างล้อมรอบพระบรมธาตุเจดีย์ เรียงเป็นสามแฉวอยู่ในผังสีเหลืองจัตุรัส โดยสร้างถัดออกจากเป็นชั้นๆ เจดีย์แต่ละแห่งมีขนาดความสูงลดหลั่นลงมาจากราเดียร์ประวานแทวะของเจดีย์ลักษณะนี้พระบาทสมเด็จพระปูจุจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระราชหัตถเลขาถึงท่านกล่าว— ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๓๗ (พ.ศ. ๑๘๔๔) ทรงเรียกเป็น “ເຖາ” ในครั้งนั้นทรงมีพระราชศรัทธาให้ “...เจ้านายท่านหน้าท้องในได้รับปฏิสัมරณ์คนละເຖາ...” ทั้งยังได้ทรงบันทึกไว้ว่า “...พระเจดีย์รายรอบพระบรมธาตุนี้ ซึ่งเป็นของเก่า ๑๗๖ ปี ค. เมื่อ ๓ ขนาด หรือ ๓ องค์ເຖາ...” ซึ่งในปัจจุบันได้แจ้งนับพระเจดีย์ทั้ง ๓ เสาที่ใหม่ไม่ปรากฏจำนวนทั้งสิ้น ๑๑๒ องค์ อุปุ่หงษ์ทิศตะวันออก ๒๗ องค์ ทิศตะวันตก ๒๔ องค์ ทิศเหนือ ๓๙ องค์ และทิศใต้ ๓๓ องค์ ด้วยเหตุว่าอาจจะล้มลงตามกาลเวลา ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นเจดีย์ทรงระหง ก่ออิฐฉาบปูนหาดด้วยน้ำปูนตัวแต่ลดตอนรายละเอียดและขนาดลง กับที่ไม่ทำยอดเป็นปลอกใจน้อยกว่าองค์พระบรมกาดุเจดีย์ พระเจดีย์รายกลุ่มนี้ถือเป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมด้านการสร้างกลุ่มเจดีย์ (หรือเจดีย์บรรพาร) ของวัดพระมหาธาตุรวมมหาวิหารโดยแท้จริง

ภาพที่ ๐๑๕ : หอดูดาวแบบหอดูดาว CFNA01 - P001๘๘๘๘ - ๐๐๒๒

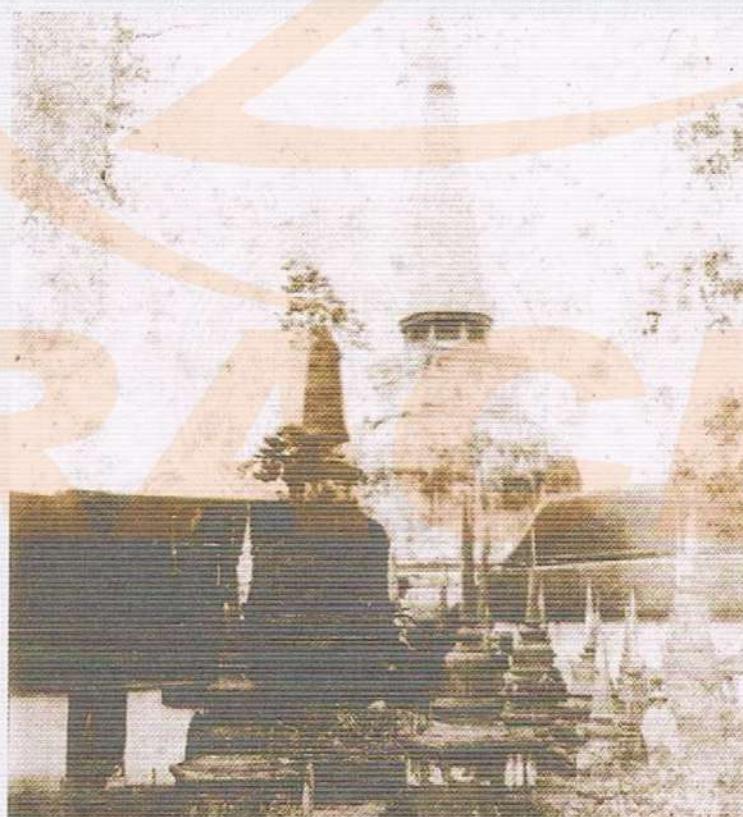
พระเจดีย์ราย มองจากด้านทิศเหนือ (ฝ่านเจดีย์พระเจ้าครีรัมภากิจกราก)

แสดงภาพพระเจดีย์รายถ่ายจากมุมทิศตะวันออกเฉียงเหนือเข้าห้องค์พระบรมธาตุเจดีย์ ห้องส่องภาพถ่ายจากมุมไกลัดเดียงกัน ภาพขาวเทินส่วนหนึ่งของพระวิหารโพธิ์ลังกาเมื่อยังเป็นศาลาโล่ง ยอดของเจดีย์รายเป็นเม็ดน้ำค้างทรงกลม และสภาพหลังคาพระวิหารทับเกยตรก่อนการปรับเพิ่มร่างรองรับน้ำฝนจากห่อร้ายน้ำปากห่อเป็นรูปสัตว์ปูนปั้น

ส่วนพระเจดีย์รายนี้ ถือเป็น “กู่มุ่นใหม่” ที่อยู่สร้างเพิ่มตามกำลังครัวข้องพุทธศาสนา โดยอาศัยแนวความคิด ความต้องการในการใช้สถาปัตยและวัสดุก่อสร้างในลักษณะเดิม แต่ว่าตัวแทนที่ไม่ตรงแบบแผนเดิม หลายองค์สร้างเปลี่ยนไปจากแนวเดิม รวมทั้งขนาดความสูงของเจดีย์ก็ไม่สูงเท่าเดิม กัน ส่วนใหญ่มักเป็นเจดีย์ทางทิศเหนือและทิศตะวันตกเฉียงเหนือซึ่งมี ๑๗ องค์ เจดีย์เหล่านี้สร้างขึ้นตามกำลังครัวตั้ง เช่นเจดีย์รายองค์ที่ ๑๒๕ ซึ่งดำเนินการโดยเจ้าคณะสามัญไทยในรัชสมัย (พระเตเมาเลเซีย) มีจารึกแผ่นหินว่า “วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๔๑๖ ท่านพระครูเมียว เจ้าคณะจังหวัดไทรบุรี พร้อมด้วยพระสงฆ์และทายกห้ายิกาหั้งลาย ได้กระทำพระเจดีย์องค์นี้ไว้ในพระพุทธศาสนา ขอผลอันนี้จงสำเร็จแก่ข้าพเจ้าหั้งลายสืบกานานเหอญ”

ภาพที่ ๐๑๖ : หอดดหมายเหตุแห่งชาติ CFNA๐๑ - P00๑๗๙๘๗ - ๐๐๔๔

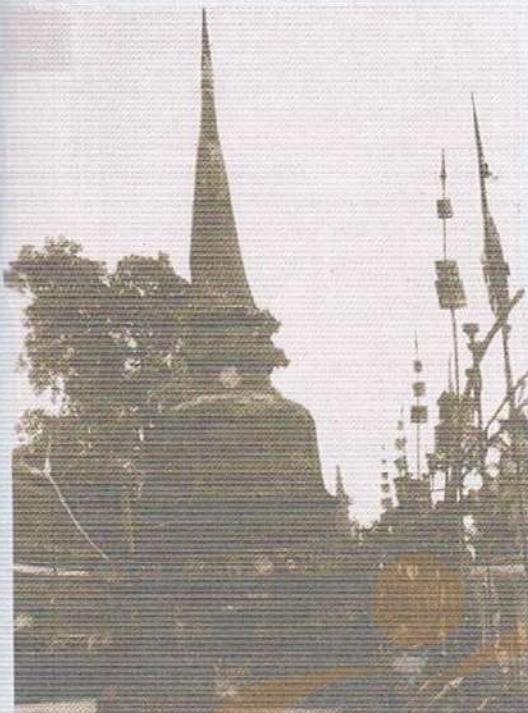
ภาพที่ ๐๑๗ : หอดดหมายเหตุแห่งชาติ Na00๑๑ - img ๐๐๐๐๑๓๙ - ๐๐๔๙

พระเจดีย์รายบริเวณพระวิหารพระเจ้าครีรัมมาโคกราช

แสดงภาพพระเจดีย์รายถ่ายจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือเข้าสู่องค์พระบรมธาตุเจดีย์ ที่มุมล่างขวาของภาพ สังเกตเห็นบุรุษบินอยู่บนส่วนฐานของพระเจดีย์รายองค์หนึ่ง ด้านข้างปรากฏพระวิหารพระเจ้าครีรัมมาโคกราช ซึ่งพบว่ามีช่องผนังทางเข้า - ออก ทางด้านข้างทางด้านทิศใต้ เป็นสีเหลืองซึ่งกับเป็นชั้มยอดแหลมอีกช่องหนึ่ง ส่วนองค์พระเจดีย์อยู่ในสภาพยอดหักและมีต้นไม้ขึ้น และขณะนั้นยังไม่ได้ปรับเพิ่มลักษณะใหม่ในปัจจุบัน

ภาพที่ ๐๑๙ : หอจดหมายเหตุแห่งชาติ NAT-Po๑๘๘๘๕

พระเจดีย์ทิศบนลานประทักษิณ

“เจดีย์ทิศ” (หรือเจดีย์ประจำจัมมุ) เป็นเจดีย์ขนาดเล็กสร้างอยู่ในตำแหน่งประจำทิศทางทั้งสี่ขององค์พระบรมธาตุเจดีย์บนลานประทักษิณบางครังก์เรียก “เจดีย์ประจำจัมมุ” เป็นองค์ประจำกองที่ช่วยสร้างความหมายและความสมมูลนั้นแก่องค์พระบรมธาตุเจดีย์ในฐานะเป็น “ศูนย์กลางจักรวาล” ที่มีทวีปหันสีล้อมรอบ (ภาพนี้เป็นเจดีย์ทิศทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ)

รูปแบบเจดีย์ทิศของพระบรมธาตุเจดีย์เป็นทรงระฆังคว่ำ มีบักลังก์ ก้านฉัตร ปลิยอดเรียงเรียวแหลมไม่ทำเป็นปล้องไลน์ ตั้งอยู่บนฐานเยียงมีหุ้มประดิษฐานพระพุทธธูป แนวคิดในการสร้างเจดีย์ทิศมีความสืบพันธ์และสอดคล้องกับพระบรมธาตุเชียงราย (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) เจดีย์นาคยันท์พุกม้า (ประทศพม่า) และเจดีย์จันทิเมนดุด ที่เมากอลัง (ประทศอินโนนีเชีย)

ภาพที่ ๐๒๐ : หอจดหมายเหตุแห่งชาติ Bb๑๑ - ๑๔๕

แสดงผังบริเวณเขตพุทธวาราสทั้นใน ประจำด้วยพระเจดีย์รายและพระเจดีย์ทิศที่ได้รับการซ่อมแซมมาเป็นลำดับตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๑๙ โดยเฉพาะหลังจากการบูรณะครั้งใหญ่ในพุทธศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งเป็นช่วงเวลาใกล้เคียงกับการแสวงความนิยมในการสร้างเจดีย์รายถ้วนรอบพระบรมธาตุเจดีย์เริ่มเพบมากขึ้นในศิลปะสุโขทัย และอยุธยาส่วนใหญ่เป็นการซ่อมจากโครงอิฐเดิมแล้ว加上ปูนใหม่เพื่อให้มีสภาพสมบูรณ์ขึ้นแต่ก็ยังคงรูปแบบเดิมตามฝีมือช่างห้องถิน ครั้งล่าสุดมีการซ่อมแซมด้วยการขัดแต่งด้วยปูนสำอางจำนวน ๑๔๕ องค์ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ โดยกรมศิลปากร

ว่าจ้าง หจก.บูรณาไท มาดำเนินการ

แผนผัง : สำนักศิลปากรที่ ๑๒ นครศรีธรรมราช

